

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2018
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας,
παντὶ τῷ Τερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ εὐσέβει Λαῷ
τῆς καθ' ἡμᾶς Τερᾶς Ἀρχιεπίσκοπης.

Ἄδελφοί Συλλειτουργοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,
«Χριστός γεννᾶται, δοξάστε!»

Τό φάλλομε κάθε χρόνο ύπό μορφή «Καταβασίας». Άλλα δέν φαίνεται ἀκόμη νά ἔχομε συνειδητοποιήσει ἐπαρικώς ποιά ἀνήκουστη ἀλήθεια τῆς Πίστεως διατυμπανίζομε μ' αὐτήν τήν θριαμβική ἱαχή μας. Εάν ἔνα πρωΐ βγαίναμε στούς δρόμους καὶ φωνάζαμε «καίγεται ὁ κόσμος, σηκωθεῖτε!», ἀσφαλῶς θά προκαλούσαμε γενικό συναγερμό. Ἐνῷ ἀντιθέτως, τό «Χριστός γεννᾶται» δέν μᾶς ἐντυπωσιάζει πιά, μήτε μᾶς ἐκπλήσσει. Σάν νά πρόκειται γιά μιά εὐχή πού τήν λέμε σχεδόν ἀναιλαστικά, δπως τό «καλημέρα». Σάν νά πρόκειται γιά μιά θολή μυθολογική ἀνάμνηση, γιά νά μήν πούμε -ἀκόμη χειρότερα- σάν νά πρόκειται γιά ἔνα «κατά συνθήκην φεῦδος».

Κί ὅμως ἡ εἰδηση αὐτή πού βγαίνει ἀπό τά ἔγκατα τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας καὶ ζωῆς, είναι τό συγκλονιστικώτερο μήνυμα πού ἀκούστηκε ποτέ στόν κόσμο. Τό θεολογικό κύρος καὶ τήν κοσμοσωτήρια σημασία τού «Χριστός γεννᾶται» δέν θά μπορέσουμε νά τά συλλάβωμε, ἀν νομίσωμε ὅτι ἐδῶ ἀπλῶς μᾶς γνωστοποιεῖται ἡ γέννηση ἐνός Θεοῦ. Γιά πολλῶν εἰδῶν ἀλλωστε «θεογονίες» καὶ «θεοφάνειες» είχε μιλήσει καὶ ἡ Αρχαιότητα καὶ μάλιστα κατά κόρον.

Τό κλειδί γιά νά εἰσχωρήσωμε στήν φοβερή ἀλήθεια τού «Χριστός γεννᾶται» βρίσκεται ὅχι τόσο στήν ἀναγγελία τῆς γεννήσεως, δσο στόν τρόπο διατυπώσεως αὐτής τῆς ἀναγγελίας. Δέν μᾶς λέει «ὁ Χριστός ἐγεννήθη». Μήτε «ὁ Χριστός θά γεννηθεῖ». Μᾶς λέει «Χριστός γεννᾶται». Τί σημαίνει αὐτός ὁ παράξενος ἐνεστώτας; Σημαίνει ἀπλούστατα ὅτι ὁ Χριστός, «ὁ Υἱός τού Θεοῦ τού ζῶντος», δέν είναι παρελθόν ξεπερασμένο. Μήτε μέλλον ἀφθαστο.

Ο Θεός είναι «πανταχοῦ παρών καὶ τά πάντα πληρῶν». Είναι παρών ὁ Θεός ἐδῶ καὶ σήμερα. Στό κάθε ἐδῶ καὶ στό κάθε σήμερα.

Από τήν στιγμή πού ἐνηνθρώπησε ὁ Θεός, στό πρόσωπο τού κάθε ἀνθρώπου μποροῦμε νά ἀτενίζωμε τόν Θεάνθρωπο. Γιατί, ἔάν ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη φύση ὁ Θεός «ἀσυγχύτως», γιά νά ἀποκλείεται κάθε ειδωλολατρεία, ἐνώθηκε ὅμως καὶ «ἀδιαιρέτως», γιά νά ἀποκλείεται κάθε βεβήλωση.

Ο Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὄμολογητής μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ Λόγος τού Θεοῦ «σαρκώνεται» διαρκῶς μέσα στήν Ιστορία, στόν κάθε ἀνθρώπο. Καὶ ἀπό τό πόσο τόπο θά Τοῦ δώσουμε, ἔξαρτάται τί μορφή συγκεκριμένη καὶ ὄρατή θά πάρει στό φθαρτό κορμί μας. Μήπως κι' ὁ Απόστολος Παύλος δέν είχε διδάξει τήν ἴδια διδασκαλία, σέ δραματικώτερο μάλιστα τόνο, ὅταν ἔλεγε: «ἔγώ γάρ τά στίγματα τού Κυρίου Ιησού ἐν τῷ σώματι μου βαστάζω» (Γαλ. 6,17);

Τό «Χριστός γεννᾶται», λοιπόν, στοιχειοθετεῖ ἀπό τό ἔνα μέρος τό ἀδιάλειπτο παρόν τού Θεοῦ στόν κόσμο τής ἀενάου ροής καὶ ἀσταθείας. Ἀπό τό ἄλλο μέρος ἐπισημαίνει τήν μόνη σταθερότητα καὶ θεότητα τού κόσμου, πού είναι ἡ κατά χάριν θεανδρικότητα μέσα στήν ρέουσα Ιστορία. Ανάμεσα σ' αὐτά τά δύο «φιλόματα» τῆς θείας Οικονομίας, καλούμεθα οι πιστοί νά ζήσωμε μέ αἴσθημα εὐθύνης καὶ εὐγνωμοσύνης τό ἀδιάλειπτο παρόν τού Θεοῦ, καὶ τό διερχόμενο παρόν τού ἀνθρώπου.

Αὐτά είναι τά δύο θεμελιώδη αἰσθήματα -ή εὐθύνη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη- πού πρέπει νά κατευθύνουν τήν ζωή μας, ὅταν γνωρίζωμε ὅτι τίποτε στήν Ιστορία δέν γίνεται ἐρήμην τού Θεοῦ, ἀλλά καὶ τίποτε ἐρήμην τού ἀνθρώπου.

Τά δρια τού δικού μας μετρημένου παρόντος, ὅταν μένουν ἀνοικτά στήν εὐεργετική ἀκτινοβολία τῆς πανταχοῦ παρουσίας τού Θεοῦ, τότε δέν είναι πιά ὄρόσημα πάνω στά όποια ἔξαντλεῖται ὁ προσωπικός χρόνος τού καθενός μας. Μεταβάλλονται σέ όρισμούς τῆς θείας Χάριτος, πού μεταμορφώνουν τό τέλος τού ἀνθρώπου σέ κορύφωση, καὶ τόν δριστικό μας ἀποχαιρετισμό σέ εὐχαριστήριο δοξολογία.

Μέ ἀνανεωμένη, λοιπόν, τήν αἰσιοδοξία μας ἃς ζαναδούμε τόν κόσμο μέ ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη, μέ ύπομονή καὶ ἀνεκτικότητα, μέ στοργή καὶ ἐνθουσιασμό. Πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά, κινητήρια δύναμη θά είναι πάντα ἡ βεβαιότητα ὅτι «ἐγεννήθη ἡμῖν παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός».

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. Αμήν!
Διάπυρος πρός Αὔτον εὐχέτης

Οι Αιτεούσας Στυλιανός
Ο Αὐστραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2018

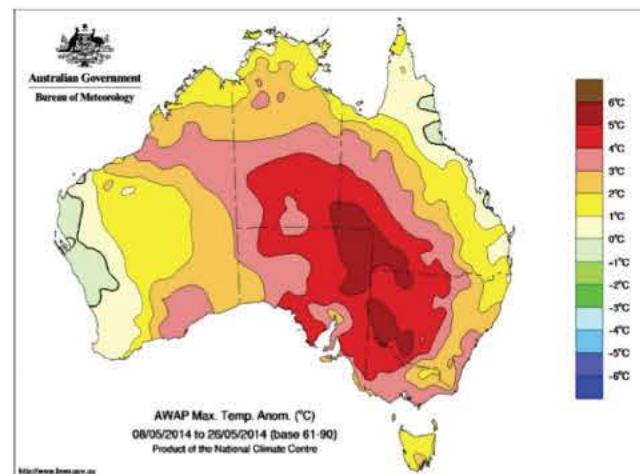
Η κλιματική αλλαγή επιφύλάσσει καύσωνες και πυρκαγιές στην Αυστραλία

Ο 1 βασικές κλιματολογικές υπηρεσίες της Αυστραλίας προβλέπουν ζοφερό μέλλον για την Αυστραλία, καθώς η χώρα βιώνει όλο και περισσότερο τις επιπτώσεις του μεταβαλλόμενου παγκοσμίως κλίματος.

Η έκθεση για την κατάσταση του κλίματος 2018, η οποία εκπονήθηκε από το Γραφείο Μετεωρολογίας και το CSIRO, προειδοποίησε για περισσότερες καταιγίδες και για ακραίες καιρικές συνθήκες γύρω από την Αυστραλία, καθώς οι παγκόσμιες θερμοκρασίες συνεχίζουν να αυξάνονται.

Αυτές οι αυξήσεις συνήθως αποδίδονται στην αύξηση των εκπομπών των λεγόμενων αερίων θερμοκηπίου, όπως το διοξείδιο του άνθρακα και το μεθάνιο, τα οποία λειτουργούν παράλληλα με άλλες μεταβλητές, όπως οι τυφώνες El Nino ή La Nina.

Η διευθύντρια του Κέντρου Κλιματικής Επιστήμης του CSIRO, Dr Helen Cleugh, δήλωσε ότι τα επίπεδα CO2 σήμερα είναι άνευ προηγουμένου.

«Το CO2 στην ατμόσφαιρα είναι τώρα σε επίπεδα που δεν έχουμε δει τουλάχιστον σε 800.000 χρόνια και η επιστήμη λέει ότι ίσως να μην έχουμε δει αυτά τα επίπεδα συγκέντρωσης CO2 για ίσως δύο εκατομμύρια χρόνια».

Ο διευθυντής του Κέντρου Παρακολούθησης του Κλίματος κ. Karl Braganza δήλωσε ότι σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία το κλίμα της Αυστραλίας είναι πάνω από 1 βαθμό θερμότερο από το 1910, κι αυτό έχει ήδη οδηγήσει σε

αύξηση της συχνότητας και της σοβαρότητας των ακραίων θερμικών φαινομένων - όπως οι ακραία θερμές πυρκαγιές, η μεγαλύτερη διάρκεια των περιόδων εκδήλωσης πυρκαγιών αλλά και οι έντονοι ζεστοί άνεμοι στις πόλεις.

Οι μακροχρόνιες τάσεις στις βροχοπτώσεις έχουν επίσης αρχίσει να μεταβάλλονται: από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο οι βροχοπτώσεις μειώνονται στα νοτιοδυτικά και τα νοτιοανατολικά της Αυστραλίας. Στα νοτιοανατολικά, οι βροχοπτώσεις μειώθηκαν κατά περίπου 11% από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, αλλά ο δρ Braganza είπε ότι είναι ακόμα κειρότερα στα νοτιοδυτικά.

Οστόσο, η πιο μεγάλη ανησυχία για τους επιστήμονες είναι η αύξηση της θερμοκρασίας των ωκεανών, επίσης λίγο πάνω από 1 βαθμό.

Αυτό επρεάζει τα θαλάσσια οικοσυστήματα όπως ο Μεγάλος Υφαλος, που έχει υποστεί κοραλλιογενή λεύκανση λόγω αυξημένης οξύτητας, ενώ η θαλάσσια ζωή έχει μετατοπιστεί προς τα νότια.